

Karşılaşma

– Mehmet ÇİFTÇİ · 27 Ocak 2024



Derin bir sessizlik oldu. Sanki konuşmaya mecbur gibi birbirimizin yüzüne bakıyorduk. Bir şey söylemesin istiyordum. Böyle birbirimizin yüzüne bakarak anlaşmak istiyordum. Gözlerinin altı biraz şişmişti. Halbuki uyku düzeni de iyiydi ama.

Bir ara telefonunu aldı eline, önemli şeylere bakıyor gibi hızlı hızlı kaydırды telefonun ekranını. Komik bir paylaşım görmüş olmalı ki hafifçe güldü. Ben ise arada bir kahvemden küçük küçük yudumlar alarak onu izliyordum. Sanki bulaşıcı gibi bir ara ben de telefonumu almak istedim, sonra vazgeçip etraftaki insanlara baktım. Yan masada bir kadın vardı yanında beş altı yaşlarında çocuğu. Kadın da gülümseyerek telefonun ekranına bakıyordu. Çocuğu ise önünde hamburgeri patatesi kolası öylece duruyor o da telefonundan oyun oynuyordu. Arada bir annesi; gözünü ekrandan ayırmadan başını hafifçe çocuğuna doğru çevirip; "oğlum yemeğini ye hadi" dese de oğlan annesini belki de duymuyordu.

Anne ve çocuğuna ne kadar dalmışsam telefonumun çalmasını bile duymamışım.

-Telefonun çalıyor, dedi.

Telefonu kaldırmadan ekrana kendime çevirdim. Babam arıyordu. Meşgule attım.

-Kim arıyor, dedi.

-Hiç, babam, sonra konuşurum.

Babamı meşgule atmak suçmuş gibi yüzüme baktı bir an. Yorulmuştuk. O kadar çok konuşmuştuk ki, ben artık kalkmak istiyordum. sıkılmış gibi derin nefesler alıp pufff diye veriyor, gökyüzüne bulutlara bakıp duruyordum.

-Sıkıldın mı?

Soru dalga geçmekten başka bir şey değildi. Aslında bunu beklemiyordum bile. Sıkılmak da laf mı? Ama çocukluktan gelen bir hastalığım; karşıdaki insanı kırmamak olduğu için;

-Yooo, dedim sadece...

Yıllar sonra ilk defa bir insandan sıkılıyordum. Yalnızdım. Bir Orhan Veli, Sait Faik yalnızlığı gibi ama daha da ağır olanıydı bu. Evime gitsem, günlerce uyusam istiyordum.

Kalktık masadan. Resmi resmi el sıkıştık. Ben yüzüne bile bakmadan tam arkamı dönecekken, elimi bırakmadı. kendine doğru çekti. Gözlerini gözlerime dikti. Uzun uzun baktı. Benim kalp atışlarım hızlandı. Sanki yeni karşılaşmışız gibi parfümünün kokusu geldi burnuma. Karnımda kelebekler uçtu ki bu hissi yıllardır yaşamamıştım.

-Ara beni, dedi sadece

"Olur" der gibi başımı öne eğdim. Giderken iki de bir başımızı çevirip çevirip birbirimize bakıyorduk.